

கல்வி அமைச்சினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட
தமிழ் இலக்கியப் பாடத்திட்டத்தைத் தழுவி
க. பொ. த. உயர்தர கலைத்துறை மாணவர்களது
கற்கை நலனைக் கருத்திற் கொண்டு

இனிக்கும் தமிழ் இலக்கியம்

தொகுப்பு - மூன்று

கலித்தொகை ● குறுந்தொகை
புறநானூறு ● நற்றிணை

ஆகிய நூல்களின் பகுதிகள் அடங்கிய
தொகுப்புப் பொருள் தரும் திரட்டு

தொகுப்பு

மாறன் - யூ. ஸெயின்

துணை

இஸ்ட். எம். றிஸ்வி

வெளியீடு :

தேசிய கலை இலக்கிய தேனகம்
சம்மாந்துறை

இன்கீதம் தய்யீ இலக்கியம்

தொகுப்பு-மூன்று

கல்தொகை • குறுந்தொகை
புறநானூறு • நற்றிணை

ஆகிய நூல்களின் பகுதிகள் அடங்கிய
தெளிவுறப் பொருள் தரும் தீரட்டு

தொகுப்பு
மாறன்-யூ.ஸெயின்
துணை
கிஸ்ட். எம். றிஸ்லீ

பதிப்பு
ஏ. எஸ் சாய்வுத்தம்பி

வெளியீடு
தேசிய கலை இலக்கிய தேனகம்
சம்மாள்துறை

புத்தியுரை

க. பொ. த. உயர்கர கலைக்கறை மாணவர்களின் தமிழ் இலக்கியப் பாடநெறிகளின் கற்கையினை இலக்கிய இலக்கிய உதவும் நிமித்தமாக ஏற்கனவே சில பதிகாரம், கவிதைகளைப்பற்றி, திருக்குறள் ஆசிய தூல்களின் பாடநெறிகளையினை பதினை உள்எடக்கி "இனிக்கம் தமிழ் இலக்கியம்" எம் மாறன்-யுலெயின் அலகனால் தொகுக்கப்பெற்ற முதலாவது தொகுப்பு என்னால் பதிப்பிக்கப்பட்டு "தேசிய கலை இலக்கிய தேனகம்" எம் நிவணத்தினால் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இஃது ஆசிரியர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் சாலவும் பயன் அளிக்கும் ஒரு தர.

இதையுட்கு சப்பராமாயணம் எம் தாலில்லரும் திருவடி குட்டுபடல எம் பாடநெறிப்பகுதியும் தொகுக்கப்பட்டு ரெட்டாவது தொகுப்பாக பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டும் இருக்கல.

இதத்தொடர்ந்த கவிதொகை, சூறத்தொகை, புறநாடாறு, நற்றிணை ஆசிய தூல்களின் பாடநெறிப்பகுதிகள் அடங்கிய 'இனிக்கம் தமிழ் இலக்கியம்' இந்த மூன்றாவது தொகுப்பினையும் மாணவர்கள் நலங்கருதிப் பதிப்பிக்கலவே வேண்டுக இருக்கேன். அன்றியும் ஆரம்ப-இடைநிலை-உயர்கர மாணவர்களின் நலம் கருதி மேலும் பல இலக்கண-இலக்கிய-வினாவுடை தொகுப்புகளையும் பதிப்பிக்க உதவவேண்டும் என்பதையும் எனது அறிவுரைப்படி.

இலக்கண-இலக்கிய தூல்களைத் தேடிப்பிடித்த வாய்சிக்கொள்ள வாய்ப்பில்லாதவர்களைக் கவிலிக்க உதவுவது ஒன்றே இந்த இலக்கு. இதில் வந்தகை நோக்கம் இல்லை. இந்தவகையிலான எழை விழுமிய முயற்சிக்க ஆசிரியர்-மாணவர்கள் பலரும் தொடர்ந்தும் ஆதரவு வழங்கிவரிக் தளர்ச்சியிற்றி இப்பகுதியை மேலும் தொடர வலவாக இருக்கும்.

"இனிக்கம் தமிழ் இலக்கியம்" எம் பெயரில் கவிதொகை, சூறத்தொகை, புறநாடாறு, நற்றிணை ஆசிய தூல்களின் பகுதிகள் அடங்கிய இந்த மூன்றாவது தொகுப்பினையும் தொகுக்கலக்கி-தமிழ் கலை இலக்கியத்தொறையில் தேர்ச்சியெய்வராண மாறன்-யு. லெயின் அவர்களுக்கும், இத்தொகுப்பின் போது துறை நல்கிய ஆசிரியர் இட. எம். ரிஷிவி அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள் அளிப்பணம்.

சூழல்கான முறையில் தட்டச்சும், இரட்டிப்பும் செய்த உதவிய செல்லி. எம். பி. ஹைராண, ஜனாப்: எம். எம். நெளபர் ஆசிரியோர்க்கும், அட்டயினா அகிலு உதவிய சாய்த்தமருடு நெட்குணல் அச்சகத்தினருக்கும் இனிய இந்நன்றிகள் உரித்தகட்டும்.

இத்தொகு தமிழ் இலக்கிய-இலக்கண-கவிதை நோக்கிலான வெளியீடு இலக்கியமாகக்கொண்டு இயக்கும் "தேசிய கலை இலக்கிய தேனகம்" எம் நிவணத்தின் பரிசீலனை எனது இனிய வாழ்த்துகள்.

ஏ. எல். சாய்வுத்தமிழ்

இனிக்கம் தமிழ் இலக்கியம் தொகுப்பு-மூன்று

உள்ளடக்கி உள்எவை

கவிதை தொகை:

முதலாம் முறையையும்
பட்டும் பால் கலையும்.

புறநாடாறு தொகை:

நாமாக்கூதம்
நெடுசும் கலந்தகை.

புறநாடாறு:

உருபடையும் பெசுருபடையும்.
குளிர்ந்தும் குறையாக சோறும்
பிறர்க்கென முயலனர்
மல்லையும் புக்தியோ!

நற்றிணை:

போகலிந்த புக்கை.
வெர்க்கினார் மாஅக்க அம்மளிர்.

தேசிய கலை இலக்கிய தேனகம்
சம்மாள்துறை

நல்லாய்! சேன்!
 ஆய்லாவி அனல் என, அனியிற் பெடை என
 தாதுஉள் அம்புறவுஎன, துதைந்த நின் எழில் நலம்
 மாகர் கொள் மாந் நோக்கித் தடநல்லாய்! திற்கூட்டாம்பு
 பேதறாஉம் என்பதை அறிதியோ? அறியாயோ?

முனைகு அமைக்கிறன் என, என் ஒழை அனை என,
 முழங்கு நீர்ப்புனை என, அமைந்த நின் தட மென்தோள்
 வனைகு இறை, வால் எயிற்ற, அம் நல்லாய்! திற்கூட்டார்க்கு
 அனல்காரும் என்பதை அறிதியோ? அறியாயோ?

முதிர் கோக்கித் தசஎன, முகம் செய்த குரும்பை என
 பெயல்சளி முழிற் என, பெருக்க நின் இளமுலை
 மயிர் வார்த்த வரி முக்கை மடநல்லாய்! திற்கூட்டார்
 உயிர் வாங்கும் என்பதை உணர்தியோ? உணராயோ?
 என ஆகிஞ,

பேதற்றாய் போலப் பிறர்என்வம் நீ அறியாய்,
 யான ஒன்றும் வாய் வானாது திற்தீவாய் சேன், இனி:
 நீயும் தவறு இலை, திணைப் புறங்கடைப்
 போதர விட்ட துமரும் தவறு இலர்,
 நிறை அழி கொல்யானை நீர்க்கு விட்டாங்கு,
 "பறை அரைநீதல்வடி செல்வற்கு!" என்னா
 இறையே தவறு உடையாகி.

பாடியவள்: சுபிலர்

கொண்டு கட்டல்

- ஊர்க்கால் திவந்த
- பொதுப்பருள்
- நீர்க்கால்
- கொழு நிறும் ஓழல்
- முதிர் இளர் கொண்டு
- கழும
- கங்கு கழை முடித்த
- சுவல்யகை தாகொரு
- தாழ
- அசல் மதி
- மீம்கதிர் விட்ட பொல்

ஊரின் நடுவே வளர்ந்த
 (அழியிய இளம் மரச்ச) சோலை உ
 (ஒரு சிற்ற) நீர் அருவி(கரை)யில் மகன்!
 (முளைந்த) செழித்த(இருக்கும்) இசு
 நிழல் (மிக்க) புவிநகசுகொன்றையிலாடிக்காடுபென்!
 : ழிர்ந்த(புத்த மலர்ந்த)புந்கொக்க
 (களைப் பறித்திக்) கொண்டு(வந்தி
 (புவும் மயிரும் தமக்குள்) மயங்க
 (தந்தலையில்)கடிய சுநீசல்மயிர்
 (வாரி) முடித்த
 (கந்தலாளை) கோள் தனில் சேன்
 களோடு
 (சுலைந்த வந்த) விழ
 முழு மதி(யானை)
 (ஒளிதருமி தனை) இனிய சுதிர்சுனை
 பருக்கியல போல்

அமர்ந்த
 ச வருவாள் இவள்

கொல்?
 க
 வல்லவன் கையெ

வ கொல்?
 ார்

பலாங் கொண்டு

றியாள் கொல்?
 ப்பினால்,

ருவம் கொள்ளுகோர்

ந் கொல்?
 ார்

, இவனைக் காலார்:
 கொடிய 'யல்

வ சிம்பூம்

கக்கள்-
 இது ஓர்

ந்தார்

மகன்!
 ககைக்க-

லாடிக்காடுபென்!
 ய்! சேன்,

வி அனல் என
 ன் பெடை என

ன் அம்புறவு எனக்
 க நின் எழில் நலம்

ர் கொள்!
 நோக்கித்

முகம் (ஒளி)பொருந்த
 (நாந் திற்கும்) இந்த இடத்தில் வருகின்ற
 வளான இவள்
 யாரோ?

கொல்வி மலையிலே)
 (பாவை புனைவதில் சேர்ந்த) ஒரு(வளாண்
 வல்லவன்பள்ளிவைக்க
 (சீவியப்)பாவையோ (இவள்)
 (மகனிருக்கும்) திறந்தவன் என்ற பலராமம்
 போற்றப்படும் ஒரு)நல்லவனின்.
 (அழியிய)இயல்புகள்--(அச்ச உகப்புகள்)
 அனைத்தையும் கொண்டு
 (பிரமனால்) படைக்கப்பட்டவளோ (இவள்)
 (ஆன் மக்களிடத்தில் கொண்டுள்ள) வெர்ப்
 பினால்

(அவர்களைக்அழிக்க) வேறு(பெய்)உருவம்
 (எருக்கிக்)கொண்டு வரும் ஓர்
 (கற்றவளாசிய)இயமனோ?
 (இவருக்கு)உரிக்காணவர்கள்
 கவனமாக(மனைக்குள்)இவளைப் பாக்காக்க
 காசு அவர்கள்

(இவளை வெளியே வர)விட்ட கொடுமை
 யான செயல்(அல்லலோ)
 பலமாரி(கோவைசுனிலான) மேகசையும்,
 பந் தொழில்(பாடுகளால் செய்ப்பெற்ற)
 ஆடைகள் (அளித்த இவள்)
 இவ்வூரில் (வாழுகின்ற பல) செல்வங்களை
 (யும்) பெற்ற (செல்வர்) ஒருவர்
 (பல்லாட்டுகள் மசுப்பேரின்றிக்)தன்புற்றவ
 ராசி(இடத்தில்) அருந்தவம் செய்த பெற்
 ரெடுக்க
 செல்ல மகனோ(இவள்)
 (இதோடு) இவனைக்(சந்தரே)நிலத்தி
 பேச்சுக் கொடுத்த பார்த்திறேன்-

நல்லவளே! (நாந் கலவகை)சேன்,
 அழியிய கோதை(உடைய)அனல் போன்றும்,
 அலகார(மிசு)பென் மயில் போன்றும்,
 (குணிக்) சுற்களைத் தின்றம் அழியிய புரா
 போன்றும்

மிசுப் பெற்ற உன் அழியிய நல்ல(இயல்பு
 கள்)
 (உடன் கூட்டவர் உன்பால்) காசல்
 கொள்ளுகற்குக்(காரணமாகிய)
 உன்) மாணின் (மருண்ட) பார்த்தவயும்

மட நல்லாய்!
 நிறு கட்டார்ப்
 பேசுறா உம் எப்பதை
 அலதியோ? அறியாயோ?
 வால் எயிற்றி,
 அம் நல்லாய்!

தனக்கு அமைக்கிறீர் என,

முடிந்ததீர்ப் புனை என,

அமைந்ததீர்ப் தடமென் கோள்
 நிறு கட்டார்ப்
 வனக்கு இறை,
 அனக்கு எப்பதை
 அறியுமோ? அறியாயோ?
 மயிர் வார்த்த வரி

முன் கை
 மட நல்லாய்!

முயிர் கோள்கிள் முகை என,

முகம் செய்த
 எரும்பை என,

பெயல்சுளி முயிற் என,

பெருந்ததீர்ப் இன முகையிற்
 நிற்குட்டார்ப்
 உயிர் வாங்கும் எப்பதை
 உளர்தியோ? உள ராயோ?
 என ஆங்கு
 பேசுறாய் போல
 பிறர் எவ்வம் நீ அறியாய்,
 யானும் ஒன்றும் வாய் வானாது
 இறந் தீவாய்!
 கேள், இது!
 நீயும் தவற இல்லை,
 நிக்ஷைப் புறங்கடைப்
 போதர விட்ட

இளம் பெண்களில் சிறந்தவளே!
 உன்னைக்கண்டவர்கள் (களை அலை)
 மயக்கி நிற்கும் எப்பதை
 (நீ) அறியாயோ (அல்லது அறியாமையே)
 ஒன்றும் (வெள்ளையான) பற்களை (உடை)
 அழகிய நல்லவளே!

(அழகிய) உடம்பமான (சிறந்தகால்) அழகு
 திரளப்பெற்றது போல (வருகின்ற) அழகு
 (முகத்தில் இலையில் மென்மையான) தீ
 அறிய (பஞ்சகொட்டு) இழைக்க
 அனை போன்றும்,
 பொங்கும் (சாம) நீர்க்கட்டைக் (கட்டை)
 உதவும்) தெப்பம்போன்றும்,
 அமைந்த உன் பருக்க மெல்லிய கோள்
 உன்னைக் கண்டவரை
 வசியப்படுத்தும் தெய்வமாயி
 வருத்தத்ததை தரும் எப்பதை
 (நீ) அறியாயோ (அல்லது) அறியாமையே
 (இளம்) மயிர்கள் (வார்த்தைபோல்) அழகு
 சையாய் ஒழுக்கமெந்த (உள்ள) அழகிய
 (அழகிய) முன் கைகளை (உடைய) இளமை
 (முன் மென்மையும்) பிக்க (பெண்கள்)
 நல்லவளே!

முற்றிய கோள்கிள் (முயிற்றி) அரும்பு
 மொட்டு போன்றும்,
 (அடி) பருத்த அமைந்த
 (தெய்வத்தீ) எரும்பைபோன்றும்

(பெய்யும்) மழை நீர் (தனில்) எரும்பை
 மொக்டு போன்றும் (அமைந்ததீர்ப்) அழகு
 பெருக்க உன் இளம் முகைகள்,
 உன்னைக் கண்டவர்கள்
 உயிரை (வருத்தி) இழுக்கும் எப்பதை
 (நீ) உளர்தியோ? அல்லது உளர்தியோ?
 இவ்வாறு ஒன்று
 (அறிவு) மயங்கியவன் போல
 பிறர் உயரை நீ அறியாமல்
 ஏன் ஒன்றாயிற்று வாய்திறந்த சுறா
 (என்னைக்) கட்டை செல்லுகின்ற (வள)
 (நான்) கருகின்றதைக்) சேட்பாயாசு
 உன் மீதும் ஒன்றும் இல்லை
 உன்னை (மனை) வயல்டும்) வெளிப்படுத்த
 செல்ல விட்ட

முயிர் கோள்கிள் முகை என,
 முகம் செய்த
 எரும்பை என,
 பெயல்சுளி முயிற் என,

பெருந்ததீர்ப் இன முகையிற்
 நிற்குட்டார்ப்
 உயிர் வாங்கும் எப்பதை
 உளர்தியோ? உள ராயோ?
 என ஆங்கு
 பேசுறாய் போல
 பிறர் எவ்வம் நீ அறியாய்,
 யானும் ஒன்றும் வாய் வானாது
 இறந் தீவாய்!
 கேள், இது!
 நீயும் தவற இல்லை,
 நிக்ஷைப் புறங்கடைப்
 போதர விட்ட

மீ தவற இவர்,
 அழி கொல் யானை

விட்டமதே,
 அறைந்தல்லது

வலற்க! என்ன

உடையாள்,
 உறறு

உறறு

காள் நடுவே வளர்ந்த அழகிய இளமரசி சோகலதன் ஒருகின்ற நீர் அரு
 ரயில் முளைத்த- எழுந்த- செழிக்கிறக்கும் மீதமான நிறுத்தரும் புவிநகசுக்
 நறை மரத்தில் செழிக்க மலர்ந்ததன் பூங்கொத்தகிசனைப் பறிக்கக் கொட்டு
 தக் கலையில் சூடி - மலர்சூழும், மயிர்சூழும் தமக்குள் மயங்க தக் கலையில்
 கூந்தல் மயிர்களைக் சோதி வாரி மூத்தல் கூந்தலாது கோள்கிள் கேள்
 கோடு குலைந்த வந்த விழ- முழுமதியானது ஒன்றும் தனை இளிய சகிர்களை
 ிய வெளிப்படுத்தியது போல் தக் முகம் ஒளி பொருந்த - நான் நிற்கும் இந்த
 கில் வருகின்றவளான இவள் யாரோ?

அந்தக் கொல்லி மலையிலே பாவை புனைவதில் தேர்ந்த வல்லவன் பன்னி
 சுவியப் பாவையோ இவள்? மகனிருக்குள் சிறந்தவள் என்ற பலராஜம் மதிக்க
 பாற்றப்படும் ஒரு நல்லவளின் அழகிய இயல்புகள்-அகிக உடம்புகள் அனைத்
 கொட்டு பிரமணால் படைக்கப்பட்டவளோ இவள்?

ஆள் மக்களிடத்தில் கொட்டுள்ள வெடைபிணால் அவர்களை அழிப்பதற்கு
 ஒரு பெண்ணுமாம் எடுக்கவரும் மியமணாயி கூற்றவளோ இவள்?

இவளுக்க உறிக்கானவர்கள் சந்திப்பாக மனைக்குள்ளே இவளை ப்பாதுகா
 ளத்திராது அவர்கள் இவளை வெளியே வரவிட்டது கொடுமையான செயல் அல்
 !

அழகிய பல மலிக் கோவைகளினாலான மேகலையும், பூங்கொழிப்பாடு
 செய்யப்பெற்ற ஆடைகளும் அளிந்த வருகின்ற இவள், இவ்வளும் வாழ்கின்ற-
 செல்லங்களையும் பெற்ற செல்வர் ஒருவர் பல்லாட்டுகள் மசுட்பேறிக்றிக் ளக்
 ராதி- அருந்தவம் செய்து இளியில் பெற்றெடுக்க செல்ல மகனோ இவள்?

இனி இவளைக் சற்றேறியுத்தி இவளுடன் பேச்சுக் கொடுக்கப்பார்க்கிறேன் :

இதோ நல்லவளே: நான் கருவதைக் கேள்! அழகிய கோகையுடைய
 போன்றும், அவர்காரமிக் ஒரு பெண்மயில் போன்றும், ஞானிக்கற்களைக்
 அழகிய புறா போன்றும் அழிக்கப்பெற்ற உன் அழகிய நல்ல ியல்புகளும்
 உடன் உன்பால் காசல் கொள்வதற்குக் காரணமாயி மாணிகு உன் மருட்ட
 வயும் இளம் பெண்களில் சிறந்தவளே! உன்னைக்கண்டவர்களை அவை மயக்கி
 எப்பதை நீ அறியாயோ அல்லது அறியாமையோ?

ஒன்றும் வெண்மையான பற்களை உடைய அழகிய நல்லவளே! அழகிய
 தட்பமான நிற்க்கால் அமைந்த கிரணப்பெற்றது போகிற - வயசின்ற மூல்கள்
 யின் மென்மையான நீர், அந்நிய பஞ்சு கொட்டு இழைத்த தலையணை
 கீழம், பொய்க்கும் சாமநீர்க் கடலைக் கடக்க உதவும் தெப்பம் போன்ற
 தள்ள உள் பருத்த மெல்லிய அழகான கோள்கள் உண்டாகக் கட்டவரை வசியப்
 பம் தெய்வமாசி வருத்தத்தைத் தரும் எப்படை நீ அறிவாயோ? அல்லது அறிவு

இளம் மயிர்கள் வரிசையாய் ஒழுங்கமைந்தீரீள் எழிலான உ
 களையுடைய இளமையும் மென்மையும் மிகுந் நல்லவளே! முற்றிய கோள்கள்
 அரும்பிய மொட்டு போன்றும், அடி பருத்த அமைந்த தென்னத்தரும்பை போ
 ல்பய்கையில் மழைநீரில் எழும் சயிற் மொக்து போன்றும் இசமாக அமைந்தீரீள்
 த உள் இளம் முலைகள் உண்டாகக் கட்டவர்களின் உயிரையே வாங்கும் எப்படை
 உளர்வாயோ அல்லது உயராயோ ?

அறிவு மரிசியவள் போல பிறந் தயரை நீ அறியாமல்-ஏது ஒன்றும்
 வாய்சிறந்த சுறாது என்னைக் கட்டித் தெய்வசிறிதவளே! நான் சுறுசிறந்தவற்றை
 ளும் சந்திச் செப்பாயாக ிருள்.

உன் மீளம் ஞற்றயில்லை. உன்னை மனையை விட்டுப் வெளிப்பக்க
 செல்லவிட்ட பெற்றோர் மீளம் ஞற்றயில்லை அளவு பிரிந்த மகம் கொட்ட
 யானையை தன்சீர்க்கிறறையில் கொட்டு தென்ற விடுகின்ற போது, இரவை அ
 முகமாய்த் பறைமுறச்சி அறிவிக்கிறுக்க வேண்டும் அல்லவோ! அவ்வாறு அறிவி
 சொல்லாமல் தவறவிட்ட இத்தாட்டு அரசனே ஞற்றம் உடையவன்!

புதுப்பொருள்

பொதுப்பருள் : சோலை, நீர்க்கால்: நீர் அருவி, குழாய்: புலிநகக் கொ
 கழும: மயக்க, குழை: மயிர் (கந்தல்), தாது: புத்தாது-தேன், அசல்
 முழுமசி, சுற்றல்: இயமல், பஞ்சுலை: மேகலை, சலிச்சம்: ஆடை, நல் கர்நல்
 யுறல், தாலி: தோடை, தாது: பருக்கைக்கல், எழில்: அழகு, மடவரல்: இ
 பேதுகல்: மயங்குதல், வால்: ஒளி, அம்: அழகு, தாங்கு: தட்பம், புணை:
 அணங்கு: வருத்தம், முகை: மொட்டு, பெயல்: மழை, முசிறு: மொக்து, நிறை
 அளவு மிகுதி.

**புதுப்பு: பால் சுவையுட

ஒரு பெண்ணைக் காணலிக்கு பிறகு கைவிட்டுத் திரியும் இளைஞன் ஒருவனின்
 பல அறிவுரைகளை எடுக்கக்கூறி-அப் பெண்ணின் கோழி அவனைத் திருமளத்தி
 உடன்படச் செய்வது இது.

புதுப்பு:

மாமலர் மூட்டகம் கிள்ளையோடு ஒருஞ்ஞ உடல்
 காணல் அளிந்த உயர் மலர் எக்கர் மேல்,
 நீர் மிகு சிறப்பினோன் முறமுதல் கைசேர்க்க
 நீர் மலி கரசம் போல் பழம் தாங்கு மூட்ட தகைழப்
 பழமலர்ந் தலைபோ புள் அல்லம் திறவ! கேள்:

'ஆறிதகல்' எப்படி ஒன்ற அலர்ந்தவர்க்கு உதவுகல்
 'போற்றிதகல்' என்பது புலர்ந்தகாரப் பிரியாமல்,
 'புதுப்பு' எனப்படுவது பாடு அறிந்த ஒருஞகல்,
 'அன்பு' எனப்படுவது தன்சிறை தெறா அமை,
 'அறிவு' எனப்படுவது பேசையர் சொல் தோகிறல்,
 'செறிவு' எனப்படுவது கறியது மறா அமை
 'நிறை' எனப்படுவது மறை பிறர் அறியாமல்,
 'முறை' எனப்படுவது கச்சோடாது உயிர்வெளவல்,
 'பொறை' எனப்படுவது போற்றுகாரப் போற்றுகல்,
 ஆய்வு அடை அறிந்தவின் ஆயிள், என் கோழி,
 நல் தகல் நலன் உட்கு தறக் கல்- கொள்க!

தீம்பால் உள்பவர் கொளி கலம் வரைகல்,
 நிக்சலை வருந்தியாள் தயரம்
 சென்றனை களைமோ புக்க, நின் தேரே!

பாடியது: நலந்தலவளார்.

புதுப்பு: கட்டல்

மலர் மூட்டகம்	சரிய நீல மலர்கள் (புர்க்கைக் குவந்தும்) கழி முள்ளி (கனி)
மலையோடு ஒருஞ்ஞ உடல்	கிள்ளை மரத்தோடு ஒன்ற ஆசி
மலர் அளிந்த	(சேர்ந்தது) வளர்ந்திருக்கம் (சுடற்கரை நிலச்) சோலையில்
மலர் எக்கர் மேல்	உயர்ந்தது (விளங்கும்) மலர் மேடுகளின் மேல்
மிகு சிறப்பினோன்	(எல்லா) வரிசையுடைய (நிறையப்பெற்ற) சிற ப்புடைய (வரான) சிலப்பெருமான்
முதல் கைசேர்க்க	ஆல மர நிழலில் (ஒன்றி) இன் கொண்டு (வந்து) சேர்க்கிறுந்த.
மலி கரசம்போல்	நீர் நிறைந்த (புண்ணிய) கலசம்போல்

பழம் ஞானமுடிக் காழை

பு மலர்ந்தனை போல
புள் அலகும்
சுறாவ கேள்!

ஆற்றல் என்பது

ஒன்று அலர்ந்தவர்க்கு உதவுதல்

போற்றல் என்பது
புறந்தகாரைப் பிரியாதம்

பஃபு எனப்படுவது

பாடு அறிந்த ஒருவரால்

அன்பு எனப்படுவது
தக்கினை செயறா அமை

அறிவு எனப்படுவது
பேணகையர் சொல் நோன்றல்

செறிவு எனப்படுவது

அறியு மறா அமை
நிறை எனப்படுவது
மறை பிறர் அறியாதம்

முறை எனப்படுவது
கட்கோடாடையர் வெளவல்

பொறை எனப்படுவது
போற்றாதாரைப் பொருத்தல்

அறிவு அமை
அறிந்தவரின்
ஆயின், என் கோழி
நல் தகல் நலன் உண்டு

உறக்கல், கொடுக்கல்!

பழங்கள் ஞானசி வளைந்த காழை
(களிலே)

புக்கள் மலர்ந்திருப்பதைப் போல
(கடல்)நாசை(கள்) அமர்ந்திருக்கின்ற
(இக்கல்மையுடைய நெய்தல் நிலத்தில்)
வனே! கேட்பாயாக

(ஒன்றும்) நடக்காதல் என் சொல்லு
படுவது,
(வழி)ஒன்றும் இல்லாத (வழிமையற்ற)
சூக்கு உதவுதல்,

(போற்றிப் பேசி) பாசுகாக்கல்
(நம்முடக்) கூடி (இயைந்த) உறவு
டவரை பிரியாதிருக்கல்-

(மக்கள்) பஃபு(முறை) என் சொல்லு
படுவது,

(உலகின் சான்றோரை)போக்கல்
(அன்புக்கேட்பு) நடந்து கொள்ளுதல்
அன்பு(பற்று) என் சொல்லப்படுவது
தன் சுற்றத்தவருடன் சினை கொள்ளுதல்
(இருக்கல்)-

சுஅறிவு என் சொல்லப்படுவது
அறிவில்லாதவர்களின் (பழிச்சொல்)
பொருத்திக்கொள்ளல்-

செறிவு (நிறைவு) என் சொல்லப்படுவது
முடக் கூடி இயைந்த உறவு கொண்டு இருக்கின்றவர்களைப் பிரியாத இருக்கல்

முறியமை (என்றும்) மறந்த நடவாழ்வு
நிறை (வு) என் சொல்லப்படுவது
மறைபிறர் அறியாதம்
அறியாதவரை (பாசுகாக்கல்)
(நீதி) முறை என் சொல்லப்படுவது
(தக்கி செய்வார்) தமர் ஆயினும்
யம் இன்றி(அவர்தம்) உயிரைவருந்தல்
(வாக்குதல்).

பொறை(வலிமை) என் சொல்லப்படுவது
(தம்மைப்) போற்றி நடக்காதவர்களைப்
களைப்) பொருத்திக்கொள்ளுதல்-
இக்கே சொல்லியவற்றை (எல்லாம்)
அறிந்தவர் தாமே நீரும்!
அப்படியாயின்; என் கோழியின்

நல்ல மேலான (வற்றையெல்லாம்)
காலத்தில் அடிபலித்து)பலக்கள் பெறு
(அவனைக்)கைவிட்டுவிடாதே! (அவ்வாறு)
விடுதல் என்பது)

இசிய பால் உள்பவர்கள் (உண்டுஅந்தப் பால்)

இருந்த பாக்சீரக்கை கவிழ்க்கை
(போன்ற அறியாமையொழும்)-
உன் (மீது அன்பு வைக்கக்கூட)சாரமமாக
வருந்தக்கின்றவனின் உயரங்களை
(உடனே) சென்ற(நீ அவளை மறக்கெய்) களைவாயாக!

(இதன் பொருட்டு உன் பயனத்தை)மேற்
கொள்க(இக்கனமே) உன் கோளே(ஏறிச்
செல்!)

சரிய நீல மலர்கள் பூக்களுவங்கும் சுழி முள்ளிகள்-கிலை மரம்
பாடு ஒன்றாகிச் சேர்ந்த வளர்ந்திருக்கும் கடற்கரை நிலக்கோலையில்-உயர்
விளைச்சல் மலை மேடுகளின் மேல்-எல்லா வரிசைகளும் நிறையப்பெற்ற சிற்ப
பயவரான சில பெருமான் சுவமர நிறுவல் இதற்கு முன் கொண்டு வந்த சேர்
இருந்த நீர் நிறைந்த புண்ணிய கலசங்கள் போல், பழங்கள் ஞானமுடிகால்
எனந்த தாமத மடல்களிலேபூக்கள் மலர்ந்திருப்பதைப்போல-கடல் நாசைகள்
புர்ந்திருக்கும். இக்கல்மையுடைய நெய்தல் நிலத் தலைவனே! கேட்பாயாக!

இன்றும் நடக்காதல் என் சொல்லப்படுவது வழி ஒன்றும் இல்லாத
செறிவு (நிறைவு) என் சொல்லப்படுவது சூக்கு உதவுதல் ஆகும். போற்றிப் பேசிப் பாசுகாக்கல் என்பது
முடக் கூடி இயைந்த உறவு கொண்டு இருக்கின்றவர்களைப் பிரியாத இருக்கல்
முறியமை (என்றும்) மறந்த நடவாழ்வு அறிந்த அநேசேற்ப நடந்து கொள்ளுதல் ஆகும். அன்பு-பற்று என் சொ
நிறை (வு) என் சொல்லப்படுவது அறிந்தவர்களுடன் சினை கொள்ளுதல் ஆகும். அறிவு
மறைபிறர் அறியாதம் அறிவில்லாதவர்களின் பழிச் சொற்களைப் பொருத்திக்
அறியாதவரை (பாசுகாக்கல்) கொள்ளுதல் ஆகும். செறிவு என் சொல்லப்படுவது மறைபிறர் அறியாதம்
(நீதி) முறை என் சொல்லப்படுவது மறைபிறர் அறியாதம் பாசுகாக்கல் ஆகும். நீதி முறை என் சொல்லப்
(தக்கி செய்வார்) தமர் ஆயினும் காட்சியும் இன்றி அவர்தம் உயிரைவருந்
யம் இன்றி(அவர்தம்) உயிரைவருந்தல்
வாக்குதல்).
பொறை(வலிமை) என் சொல்லப்படுவது பொருத்திக்கொள்ளுதல் ஆகும்.

இக்கே சொல்லியவற்றையெல்லாம் அறிந்தவர்களை தானே நீரும்!அவ்
றாயின் என் கோழியின் நல்ல-மேலானவற்றையெல்லாம் களைக்காலத்தில் அடி
புத்த -பலக்கள் பெற்றெட்டு அவனைக் கைவிட்டு விடாதே! அவ்வாறு கை விடு
என்பது இசிய பால் உள்பவர்கள் உண்டு விட்டு அந்நிபுட்பால் இருந்த பாக்
கையை கவிழ்க்குக போன்ற அறியாமையே ஆகும்.

உன் மீது அன்பு வைக்கக்கூட சாரமமாக வருந்தக்கின்றவனின் உயரங்களை
உடனே சென்ற(நீ அவளை மறக்கெய்) களைவாயாக!
இதன் பொருட்டு உன் பயனத்தை மேற்கொள்ள இக்கனமே உன்
கோளே ஏறிச் செல்!

பதப் பொருள்:

மா மலர்: நீல மலர், காணல்: கடற்கரை, எச்சர்: மேடு, முடம்: வளைவு, புள்: நாசை, ஊறவை: (நெய்தல் நில) தலை, புள்தல்: கடுதல், சினை: சுற்றம், செடி: சினை, பேசையர்: அழைப்பவர், கண்ணோடாள்: காட்சியும்பாராள், உறத்தல்: வசவிடுதல், சீய இனிய பால், கலம்: பாக்கிரம், பூணதல்: மேற் சொன்னதல்.

குறுந்தொகை

ஒல்லம் சிறப்புய்க்கு இச்சுறுந்தொகை எட்டுத்தொகை தால்குள் ஒன்றாகச் சினைப்பொருள்சனைக் கொண்டு ஆசிரியப் பாவாசிய யாப்பால் இஃ அமைந்தது.

கடலின் வாழ்க்கைப் பா நீங்கலாக நாறாது செய்யுள்களைக் கொள்ளலாம். ஒவ்வொரு செய்யுளும் நான்கு அடிகள் முதல் எட்டு அடிகள் வரை இயைந்ததாக உள்ளது. இவற்றை இருசாற்றைந்த புலவர்கள் பாடி இருக்கின்றனர்.

இதனைத் தொகுக்கவர் புரிந்தோ என்மும் புலவர் ஆவர். தொல்காப்பியம் எடும் இலக்கண தாள்கள் உரை எழுதிய 'பேராசியர்' என்பார் இதற்கு முன்னுரை எழுதியுள்ளார். இவரால் எஞ்சிய இருபது செய்யுள்களுக்கே நச்சினார்க்குரியர் என்பார் உரை எழுதியுள்ளார். இச்சுறுந்தொகையில் முதல் பதிப்பு 915ஆம் ஆண்டு அறிஞர் சிஞ்சுக்கண்ணு புரட்சுதைக்காள் என்பவரால் பதிப்பாசியது.

உவச இயலோடு இயைந்த யதார்த்த நிலையில் இந்நூல் பொருளாக அமைந்துள்ளது. இதில் மிகமான கற்பனைகள் இல்லை. ஆழமான பொருள் துணைகள் சொற் செறிவு, உவமை நயம், ஆசை உணர்வைப் பிரதிபலிப்பதற்கு இயைவான அடிமை-எழில் என்பன இக் குறுந்தொகையில் அமைந்துள்ளன.

கடைச்சங்க காலப்பகுதியில் உள்ள புலவர்களால் இதில் உள்ள பாடல்கள் பாடப்பட்டதாக கருதப்படுகிறது.

நாமனக் கூந்தல்

தலைவியின் கூந்தல் மனமே எல்லா மலர்களின் மனத்தை விடவும் நாமனம் மையதானது எடும் பொருளை இச் செய்யுள் தருகின்றது.

செய்யுள்

சொல்லுகேள் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தம்பி
காமஞ் செப்பாது கூட்டல மொழிமோ
பயிலியடி செழிஇய நட்பின் மயிலியற்
செறியெயிற் றரிவை கூந்தலி
ஊறியவு முளவோ நீயறியும் புவே!

பாடியவர்: இறையனார்
கிளை: குறுஞ்சி-நலம்பாராட்டல்

காட்டுக் கூட்டல்

காங்குகேள் வாழ்க்கை

(கேள் நிறைந்த) பூந்தாது (களைத் தேடிச் சென்ற) தேர்ந்த (தேள்களை உண்ணும்) வாழ்க்கை (களைக் கொட்டுகும்) அழகிய சிறைக்கே (உடைய உயர்சாதி) வந்தே!

ஞ்சிறைத் தம்பி

(நாக்விடும்பிய எனக்கு) இன்பம் (ஆவதை முடிமனாய் நீ எனக்கு) சுறாமல்

மாமம் செப்பாது

கண்டள மொழிமோ
 பயிலியது கெழீய
 நட்பின்
 மயிலியத்
 செறியெயிறு
 அரிவை கந்தலின்
 நீயறியும் புவே
 நறியவும் உறவோ

கருத்துரை

இளிய தேன் நிறைந்த பூந்தாதுகளைத் தேவச்சென்ற-அவற்றின்
 தேர்ந்த அகலன் உள்ள நறந்தேனை சுகர்ந்த உன்னுட்கின்ற இதமாக வாழும்
 களைக் கொடுக்கும் அழகிய சிறகுகளை உடைய உயர்சாதி வட்டே! யாரா சியரோ
 விரும்பிய- எனக்கு இன்பமாவதை எனக்கு நீ முகமணாய்க்குறாமல் உன்மையுடைய
 நீ ஆராய்ந்த அறிந்த அபவிக்கவற்றையே எனக்குக் கூறவாயாக.

பிறவிகள் தோறம் என்னோடு பயிற் - பழகியமைக்கே உரி
 சிய அன்பினையும், அழகிய மயிலின் அளி நடை - அதன் மெல்லமையான இயல்
 கன்மைகள் கொட்ட சாயல் களையும், வரிசையாய் நெருக்கிய அழகியபந்த
 களையும் உடையவளான இப் பெண்ணின் கந்தல் கணின் உள்ளை போன்ற - நீ
 -அபவித்த இளிய மலர்க்குள்ளே நமமாய் பிக்க மலர்க்கும் உள்ளவளோ!

பகுப்பொருள்

கொங்கு: பூந்தாது, தேன், தேர்ந்த: ஆராய்ந்த, அழகிய
 சிய சிறகு, கம்: பி: வட்டு, மொழிமோ: சொல்வாய், பயிலியது: படி
 கெழீய: பொருந்திய, எயிறு: பல், நறியவும்: நமமாய் உள்ளும், கரு
 விருப்பம்-இன்பம், இயல்: சாயல், செறியு: நெருக்கம்.

(நீ உன்மையாகவே ஆராய்ந்த) அளி
 (களையே எனக்கு) கூறவாயாக.
 (பிறவிகள் தோறம் என்னோடு) பழ
 பழகிய (மைக்கே) உரியதாகிய
 அன்பினையும்
 (அழகிய) மயிலின் (அளிநடை - மெல்லமையான)
 இயல்புத்தன்மைகொட்ட) சாயல் (கண்
 (வரிசையாய்) நெருக்கிய (அழகிய)
 (தளையும் உடையவளான)
 (இப்) பெண்ணின் கந்தல் கணின் (உள்
 போன்ற)
 நீ அறிந்த (அபவித்த) மலர் (சு
 நமமாய் பிக்க (மலர்க்கும்) உள்ள

நெஞ்சம் கலந்தன

இனிப் பிரிவு என்பது நிகழாது என்றும் பொருள் இச்செய்யுளில் இழைதி

யாயும் ஞாயும் யாரா சியரோ
 எந்தையு தந்தையு மெம்முறைக் கேளீர்
 யாந நீயு மெவ்வழி யறியும்
 இசம்புல பெயனீர் போல
 அன்புடை நெஞ்சந் தாக்கலந் தனவே.

பாடியவர்: இசம்புலப் பெயனீரார்.
 திணை: குறிஞ்சி-இயற்கைப் புளர்ச்சி

கருத்துரை

யாயும் ஞாயும் யாரா சியரோ
 எந்தையு தந்தையு மெம்முறைக் கேளீர்
 யாந நீயு மெவ்வழி யறியும்
 இசம்புல பெயனீர் போல
 அன்புடை நெஞ்சந் தாக்கலந் தனவே.

(என்) தாயும் (உன்) தாயும்
 என்ன (முறையில்) உறவினரோ!
 என் தந்தையும் உன் தந்தையும்
 என்ன முறையிலான உறவினரோ!
 நாஹம் நீயும் (இப்பொழுது அறிந்தவரை
 அல்லாமல் இதற்கு முன்னர் எவ்வாறு தான்
 ஒவ்வையொருவர் அறிந்தீர்களோம்)
 செந்திலத்தில் பெய்யும் (மழை) நீர்
 (அந்த நில மண்ணின் இயல்புடன் ஒன்றிக்
 கலந்த செந்திறம் ஆனது) போன்ற
 அன்புடைய (நமது) உள்ளங்கள்
 தாமாசவே (இயல்பாகக்) கலந்த ஒன்றி
 பட்டனவே!

பகுப்பொருள்

கேளீர்: உறவினர், செம்புலம்: செந்திறத்தரை, பெயல் நீர்:
 மழை நீர்.

எனது தாயும் உனது தாயும் என்ன முறையில் உறவினரோ! எனது தந்தையும் உனது தந்தையும் என்ன முறையிலான உறவினரோ! நாஹம் நீயும் இப்பொழுது அறிந்தவரை அல்லாமல் இதற்கு முன்னர் எவ்வாறு தான் ஒவ்வையொருவராய் அறிந்தீர்களோம்.

செந்திலத்தில் பெய்யும் மழை நீர் அந்த நிலத்தை மண்ணின் இயல்புத்தன்மையுடன் ஒன்றிக் கலந்த அந்த நீரும் செந்திறம் ஆனது போன்ற - அன்புடைய உள்ளங்களும் தாமாசவே இயல்பாகக் கலந்த ஒன்றி பட்டனவே!

புறநாளுய்யு

புற ஒழுக்கத்தைப் பற்றிக் கழல் நாடாள் செய்யுள்களையே புறநாடாள். 'எட்டுத்தொகை' தூல்களுள் ஒன்றாக இது.

பண்டையத் தமிழகத்தில் அரசியல் வரலாற்றையும், சமூக வரலாறையும் கருவூலமாகக் கொண்டு பண்டையக்காலத்தைப் பேரரசர்களையும், சமூகங்களையும், வீரர்களையும், வீர வழிபாட்டு முறைகளையும், அக்காலக்காலக் காலக் காலங்களையும் விளக்குகின்றன இதன் பாக்கள்.

முதல் மூலம்களர் வேந்தர்களைப் பற்றிய பாடல்கள், குறுக்கப் பற்றிய பாடல்கள், வேளிர் முதலிய சிறப்புடையவர்களைப் பற்றிய பாடல்கள், போர்ப்பாடல்கள், கையறவிலை, நடுகல், மகளிர், கீப்பாய்கல் பற்றிய பாடல்கள் இதில் காணப்படுகின்றன. கடைமையு வள்ளல்களான பாரி, சாநன், ஆய், பேகன், அழிகமான் என்பார்களின் பற்றிய புகழ்க்கூறல் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

இதன் 400 பாடல்களில் 267, 238 ஆகிய இரு மூலமையாக இல்லை. இதற்கு 44 பாடல்கள் சிதைந்தவையாய் இருக்கின்றன பாடல்களே தொகுப்பில் உள்ளன.

இதில் 156 புலவர்கள் பாடியிருக்கின்றனர். இவர்களுள் 144 அரச வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். 15 பேர் பெரும்பாற் புலவர்கள். இப்பாற் புலவர்களுள் ஊழலையார் மட்டும் 33 பாடல்கள் பாடியிருக்கின்றனர். இதில் வரும் சில பெருமான் பற்றிய கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலை பெரும்பாற் என்பார் பாடி இருக்கின்றார். இதைத் தொகுத்தவர் பெயர், இல்லை.

கடைச்சங்கக் காலத்தில் பாடப்பெற்றதாகவும், சங்ககாலத்தின் தொகுப்பப்பெற்றதாகவும் இது கருதப்படுகின்றது.

உருபடையும் பொருபடையும்

வினைச்சொற்ற காலத்தில் அரசு வரிவேட்டுவதை எதிர்த்து வாழித்தல் உரைத்தல் விளக்கியது.

செய்யுள்

நளினு முத்தீர் ஏளி யாக
வளிஇடை வழங்கா வாணம் குடிய
மந்திரி சிடைக்கத் துக்கியிழிக் கிழவர்
முரசுமுழங்கு தானை மூவர் உள்ளும்
அரசுனைப் படுவது நினதே பெரும!
அலங்குகழிர்க் கணலி நால்வயின் தோன்றிதும்
இவங்குகழிர் வெள்ளி தென்புலம் படரிடும்
அந்தன் சாவிரி வந்தகவர்பு ஊட்டத்
தோடுகொள் வேலின் தோற்றம் போல

ஆடுகள் கரும்பிற் வெர்ப்பு நடந்தும்
நாடுஎனப் படுவது நினதே அக்கதை! ஆடுகள்
நாடுகெழு செல்வத்திப் படுகெழு வேந்தே!
நிலை காவல் எனவ கேள்மதி!
அறம்புரித் தன்னை செங்கோல் நாட்டத்தே
முறைவேட்டு பொழுதின் பக்கள்ளியோர் ஈட்டு
உறைவேட்டு பொழுதில் பெயல்பெற்றோரே!
ஞாயிறு சுமந்த கோடுதிரள் கொண்டு
மாக விசம்பின் நடுவுநிற் நாங்குக்
கூப்பொர விளங்கும்நின் விட்பொரு வியங்குடை
வெயில்மறைக் கொட்டிற்றோ அன்றே வழுத்திய
குடிமறைப் பதுவே சுர்வேல் யளவ!
வெளித்தப்பலந் தளியின் வீற்றாநிர்க் கிடப்பக்
கனிற்றுகளும் பொருத கண்ககல் பறந்தலை
வருபடை காங்கிப் பெயர்புறத் தார்த்திப்ப
பொருபடை தருஉம் கொற்றமும் உருபடை
ஊழ்சால் மருட்சித் தந்ததன் பயனே!
மாரி பொய்ப்பிலம், வாரி குன்றியும்,
நியற்கு அல்லவ செயற்கையின் தோன்றிதும்!
காவலர்ப் பழிக்கும்இக் கண்ககல் குலம்
அகநற்றி அறிந்தனை யாயின், நீயும்
நொடிய வாளர் பொதுமொழி கொள்ளாது
பசுபுறம் தருநர் பாரம் ஒம்பிக்
சுடிபுறம் கருசுவ யாயின்நின்
அடிபுறம் தருவார் அடங்கா தோரே!

பாடியது: வெள்ளைக்கூடி நாயகனார்
(சோழவேந்தனாகிய ஊழன்ற
தீதுத்திய சிளிளி வளவளைப்
பற்றி)
பாடாள் திணை: செவியறிவுறா உ.

காங்கு கட்டல்

செய்யுழிச்சுழவர்
நின்று முத்தீர்
சியாக
நிஇடை வழங்கா
முன் குடிய
நிதிரி சிடைக்கைத்
ரசுமுழங்கு
நனை
யர் உள்ளும்
ரசு எனப்படுவது
(அருள்மிகு) குளிர்ந்த கயிழ்க்கு உரிமையுடையவர் (ஆக)
(பரந்த) செறிந்த பெருசிய (நீர் குழப் பெற்ற) கடல் (தனை)
எல்லையாக (கொட்ட)
காற்றிஇடையிற் வீசாத
வாணம் (பரந்த) கவிய (விளங்கும்)
(இக்கயிழ்) நிலம் செறிந்த இடப்பரப்பை
வெற்றி முரசு கொட்டும்
(நாற்) படைகள் (உடல் கடிசுட்செய்யும்)
மூவேந்தர்களது (அரசுகள்) உள்ளும்
(சிறப்புக்குரிய) அரசு எச்சு சொல்லப்படுவது

நினைவே
பெரும
நால்வயிற்
அவர்களுக்கிடு கணலி

தோன்றிடும்
செல்புலம்
இவர்க்கு கழிர் வெள்ளி

படரிடும்
அந்நகராவிரி வந்த

கவர் பு ஊட்டத்
தோடுகொள் வேலிற்

தோற்றம்போல
ஆடுகல் கரும்பிற்

வெல்பு அடங்கும்

நாடுஎன்பபடுவது
நினைவே
அந்நகர
நாடுகெழு செல்வந்திப்
பெருகெழு வேந்தே!

நினைவு கழுவல்
எனை சேர்மதி
அறமுரிந்தகண்
செங்கோல் நாட்டின்
முறைவேண்டு பொருளின்
பதன் எனியோர் ஈட்டு

உறைவேண்டு பொருளில்
பெயல் பெற்றோரே

ஞாயிறு சுமந்த
கோடுகிரகிகொண்டு
மாக விசும்பிற்
நடுவுநிலை நாங்குக்

கன்பொரு விளங்கும்
நிலை விக்பொரு
வியல் துடை

உன்ருடைய (அரசு எடுப்ப) டித
பெருமானே!
நாற்புறத்திசைகளிலும்
(அசைந்த) சத்தினிகளும் (பரந்த) டு
(உடைய) கழிரவன்
(இயல்புக்கு மாறாக) தோன்றினாலு
பெருமையின்
பிரகாசிக்கும் ஒளி (உடைய) நட்சத்தி
(இயல்புக்கு மாறாகத் தோன்றி) டு
காணப்பட்டாலும்

அழகிய டு
(ஆறவாய்க்கால் வழியாக) வந்த
(எங்கும்) செழிப்புதனைக் கொடு
கொடுதி (யாகக்) கொட்ட அம்புக்
பவையின்) பயர்புறத் தார்க்குப்
தோற்றத்தினைப்போல
அசைந்த (முற்றிய) கணுக்கள் (உடைய) பருபடை தருமீ
கரும்பிற்

வெண்மயமான பூக்கள் அசைந்தாடுகின்றமும்
புச் சோலைகளும் மந்தம் வளங்கு
கொட்ட) கிழசால் மருங்கின்
நாடு என் கொல்லப் படுவது கிழசால் பயனே
உன்ருடைய (நாடு எடுப்ப) தே

அக்கல்லமயான
செல்வம் பொருந்திய நாட்டை
பெருமக்களிய வேந்தனே!
உனக்கு (சில வார்த்தைகள்) கருதி
என்னைவென்ப (நீ) சேட்பாயாக!
அறம்பிந்தநில அமைந்த
(உன்) செங்கோல் இழையும்) டு
(ஒருவர் தனக்கு) நீயே வேண்டும்போல
செவ்வி (கொடுக்க) எனிலில் (நீ) அன்
சாட்சி உடையோனாய் (ஒருப்பீர் அன்

உன் செவ்விரையின்
நீர்க் கிளிய வேண்டும்போல
(பெரும்) மழையைப் பெற்றதுபோல
பயனடைவார்) ஆவார்.
ஞாயினைச் சுமந்த (கிளியை) போல் செவ்
பச்சுமாகத்திரண்டு (வந்த) மேகம்
கூடிய குகாயத்தின்
நடுவிலே நிகழ் குகுகள் (உள்ள குரிய
மறைப்பது போல)
மேல் ஒதுதி (சிறந்த) விளங்கும்
உன்ருடைய உயர்ந்ததான
பெருமையிடுக (வெள்கொற்றக்) துடை

வயில்மறைக் கொட்டக்கொ
ர்வேல் வளவ !
கிறே வருந்திய

மறைப்பதுவே
விற்றகலை பொருதகள்ளகல்

வளிற் பவந் தாயின்
நீர் வீந்தக் கிடப்ப
சொகுறந்தலை
அம்புக்குபடை தார்க்கி
பயர்புறத் தார்க்குப்

கிழசால் மருங்கின்
கிழசால் பயனே

பாரி பொய்ப்பிரம்
பாரி குன்றிற்
யற்கை அல்ல
செய்கையில் தோன்றி
கூட்டகல் ஞாலம்
பாவலர்ப்பழிக்கும்
தந்த
சிறிதவை யாயின்
புயம்
நாழமலாளர்

பொது மொழி கொள்ளா
சுடு புறம் தருநர்
பாரம் ஒம்பி
டிபுறம் தருகலை
டங்கா கோரே!
டிபுறம் தருகவர்

வெயிலை மறைக்கக் கொட்ட அன்
கரிய வேல் (ஏந்தும்) சோழனே!
(உன் வெள்கொற்றக்கலை என்பது)
அப்பொது வருந்தும்
கூடமக்களின் (உன்பத்தை) போக்க (அருள்)
செய்வதற்கே (ஆசும்).

(பருகவரின்) யானைக்கொடுதிகள் (அவர்கள்
உண்டால்) பொருதிய காலத்தின்
முற்றாக பவையின் வந்தகன் (போல)
ஆங்கு ஆங்கு (வேறாதி) கிடக்க
(அசந்ததாயிய அப்) போர்க்குணம் (கணில்)
உன் படைவீரர் (அவற்றை) எயிர்த்த
(உன்) புசுழி (ஒங்குமால்) புறமுதுக (காட்ட
ஒடச்செய்ய வெள்ள) ஆரவாரிக்கு
போரில் (உன்படைவீரர்) தேடிக்கந்த
(உனக்குரிய அந்த)

வெற்றி என்பது
நிலக்கைக் கலப்பை (கொண்டு உறுதலால்)
(அதனார்த்த வயலிற்) சால்பெல்லாம்
விளங்கு (தெல்களின்) பயனால்தார்க் (என்ப
தை நீ மறந்தலிடாதே)
மகப்பெய்யாத போனாவும்,
வினைச்சல் குறைந்த போனாவும்,
(மேறும்) இயற்கை அல்லாத (தீக்கள்)
செயற்கையாக (வந்த) தோன்றினாவும்.
இவ்விடம் அசுந்த (இப் பழி ஆசிய) உலகம்
காவலரையே பழிக்கும்.

அதனை நகர (நீ)
அறிந்தவன் என்றால்
நீயும்
(மாதாபட்டு) குறை கறி (உதாசீனம் செய்யும்)
ஆயல வர்சனின்
பொது (வான சோள்) பேச்சுக்கூடனை (மனதில்)
கொள்ளாதே!
(முதலில்) எழுது (கொண்டு ஏர்ப்புட்டி) வயல்
நிலத்தை உறும்) உழவர் கையினர் (சுருக்கு)
பாடிசாப்புத் தந்த (இதனால்)
(ஏனைய) ஆயினர் பலரும் (பரிபோக
அவர்களுக்கும் பாடிசாத்தித்) தருவாய் (ஆயின்)
(உன் கணுக்கு) அடங்கா கோரும் (கூட)
(உன்) அருகனை வந்த போற்றுவர்.

சுருத்திவர

அருள்மிகு-ஒளிர்ந்த தமிழ்க் உரிமையுடையவராக
நீர் பெருகிய நீர் குழப்பெற்ற சடல்வளை எல்லையாகக்கொண்ட
இடையில் வீசாத வாணம் பரந்த கவிதை விளங்கும். இந்திய நலம்
டுப்பரப்பை வெற்றிபுரக்கொட்டுத் நாற்படைசூட்டுக் கூடி சிவசெய்யுள்
முவேந்திரர்சொல்ல அரக்களுக்கும் சிறப்புக்களிய அரக்க என் சொல்லப்படுக
உடைய அரக்க எப்படி ஆகும்.

பெருமானே! நாங்கள் திசைகளிலும் அசைந்திட்டுக் கிணிக்
ஒளியினை கொடுக்கும் சதிரவக் றியல்புக்கொழுக கொன்றினாலும்,
திசையிலும் பிரகாசிக்கும் ஒளியுடைய நட்சத்திரம் றியல்புக்கொழுகக் கொ
காணப்பட்டாலும் அழகிய கவிச்சி' பொருத்திய காவிரி ஆடி வாய்க்கா
யாக வந்த எங்கும் செழிப்புதனைக்கொடுக்க-தொழியாக்கக்கொண்ட
அம்புகளினது தோற்றத்தினைப்போல அசைந்திட்டு றுற்றிய கணுக்கள் உடைய
கரும்பின் வெண்மையான பூக்கள் அசைந்திரும் கரும்புக்கொலைக்கும், மற்
வளங்கரும் கொட்ட நாடு என்ற சொல்லப்படுவது உண்டென நானு
அக்கல்லையான செவ்வக்சள் பொருத்திய நாட்டினை ஆழும் பெருமைபொ
வேந்தனே! உனக்குச் சில வார்த்தைகள் கூறாதேன் என்வென்ற நீ
பாயாக!

அறம்பிசுந்த அமையும் உன் செங்கோல் இழையும் சூட்சுமியே
பால் ஒருவன் தனக்கு நீதி வேண்டும்போல செவ்வி கொடுக்க எனில் நீ
க்கு சாட்சி உடையவனாய் இருப்பீர். அவ்வாறு உன் செவ்வி இலவ்வாக அ
யின் நீர்த் தனியை வேண்டும்போல பெரும் மழையையெபற்றினபோல் ப
வார் அவர்.

குரியனைச் சுமந்த சிவனே போல் செவ்வ ஒரு பக்கமாகக்
வந்தமேகம் ஆசியடிசூசாயத்தின் நடுவிலே நிற்க ஆக்சன் உள்ள குரியனை
பல போல மேல் ஒச்சி சிறந்த விளங்கும் உண்டென உயர்ந்ததான பெ
மிகக் வெவ் கொற்றக்கூட வெயிலமறைக்கக் கொட்டின அல்ல, கரிய
நிலம் சோழனே! உன் வெவ் கொற்றக் கூட வெவ்வப் அல்லப்போல வந்த
சூடியக்கூடிக் கிணிக் கொடுக்க அருள் செய்வதற்கேயானும்.

பகைவரின் யானைக்கொழுகிகள் அவர்கள் உண்டென் பொரு
காலத்தி- றுற்றாத பகையின் கிணிக் கொடுக்க போல ஆக்சன்கு வேறாசிக்க
றகாசிய அப்போர்க்களம் கணிக்-உன் படைவீரர் அவற்றை எயிர்த்தி உ
ஒச்சுமார புறமுதுகாட்டி ஒட்க்கொய்தி வெவ் சூரவாரித்தி போர்மீ
வீரர் தேவந்தந்த உனக்குரிய அந்த வெற்றியென்பதம் - நிலத்தை கலப்ப
கு உழுதலால் அச்சார்த்த வயலின் சால்பெல்லாம் விளைந்த தெல்கணிக்
தான் எப்படி நீ மறந்தவீடானே!

மழைபெய்யாது போனும் விளைச்சல் ஏறாதே போனாலும்
என் றியற்கையல்லாத கிணிக் செயற்கையாக வந்த தோன்றினாலும்
அசுற்ற பிப்பியாசிய உலகம் சாவலரையே பழிக்கும். அதனை நகின்
வன் என்றால் நீயும் உன்மொழிபட்டு ஏறாதே கறு உதாசீனம் செய்க்க
வர்களின் பொதுவான கோள் பேச்சுக்களை மணிக் கொள்ளாது- மூலக
கொட்டு ஏர் பூட்டி வயல் நிலத்தை உழும் உழவர் எடியினர்சூக்கூப் பான
தந்த-இதனால் ஏனைய எடியினர் பலரும்பசிபோக அவர்க்களையும் நீ பான

தருவாய் ஆயின் உன் ஆணைக்கு அடங்காதோரும் உன் அடக்கை வந்த

பார்ப்பார்.
சுருத்திவர
கூடல், வளி: காற்ற, ஏ: எல்லை, நரி: பெருகிய நீர்,
சேனை: சேனை-படை, நால்லை: நாங்கள் திசை, கணிக்: கதிரவக்;
பிரகாசிக்கும், இலவ்வாக: பிரகாசிக்கும், கவர்: செழிப்பு,
அடக்கை: அடக்கை, அசைத்தல்: அசைத்தல், பெருமை, பதக்: செவ்வி,
நீர்த்தி, பெயல்: மழை, குறியின்: குறியின், கொழு: மேகம்,
சூசாயம், வியக்: பெருமை, வெளி: றுற்றாத, கவி: யானை,
புறந்தலை: போர்க்களம், சூரக்க: சூரவாரித்தி, கொற்றம்: வெற்றி,
மழை, வாரி: விளைச்சல், நொழுவானர்: அயலவர்-உதாசீனம்செய்
வார், அடியும் கருவார்: அடியைப் போற்றுவார்,

ஒளிர்ந்தும் சூறையாத கோழம்

செய்யுள்

தேளும் கீழ்கொடைச் சீரியாழ்ப் பா
சுயக்கொழ யாமை காழ்கோக் தக்க
அக்கோல் தகைக்க தெல்கக் மாக்கினை
இனிய காக்கினர் தரிசுகைக் கறு
வினைவ் ஆனா முதுவாய் இரவல!
தெடுத் திண்கள் தக்கயம் போலக்
கொளக்கொளக் குறைபாடக் கருடை வியனக்
அருத் அல்லல சூழீ அறியாது
இருமருந்தி வினைக்கும் நன்னாட்டுப் பொருநக்
கிணிக் விளைவ் நல்லிசை யுள்ளி
நாற்ற நாட்டித்த அலகாற் பறவை
சீவென் னாம்பல் குாக்கர் னுதம்
வைவல் கணசப் பள்ளக் சிவசூயப்
பாதிரி சுமழும் ஒதி ஒச்சுதல்
இக்களை விறவியொடு மென்மெல றியலிக்
செவ்வை ஆயின் செவ்வை றூவை
விறகுள் மாக்கர் பொன்பெற் றன்னதோர்
தலைப்பாடு அகிடி அவன் தகை
நினைக்க வேட்டா வாழ்க் அவன் தானே.

பாடியது: கோலூர்க்கிணார்
(சோழ வேந்தனாசிய றுற்றிணிக்
தூசிய கிணிக் விளைவைப்பற்றி)
பாடாக்கிணை: பானாற்றப்படை

கொண்டு கட்டல்

தேஎம் நீந்தொடைச்

சீறியாழப் பாண
கயக்கிவாழ் யாமை
காழ்கோள் தன்ன

தர்சோல் தலைத்த
தென்கர் மாக்கினை

இனிய காக்கிவல்
தனிகெனக் கறி
வினவல் ஆனா

முடிவாய் இரவல்

இதி ஒன்றுதல்

இன்னகை வறலியோடு

மென்மெல் மெலித்
நன்னாட்டுப் பொருநன்

சின்னி வளவல்
நல்லிசையுள்ளி

செல்லை ஆயித்
இருமருநீல வினைக்கீழம்

செல்லை ஆரவல்

வெட்டி பிச்சுநீர்
தன்சயம் போலக்
கொளக் கொளக்
சுறைபடாக் கழுடை
வியககர்
அருத் அல்லல
சுருத் அறியாதல்

அகாந் பறவை
நாந்ந நாட்டிதல்

வென் னாம்பல்

நாந்நர் ஊழம்

நறையுய் மாக்கன்
பான்பெற் றகன்தோர்

வன் னகை
வளவல் னகைக்

நீர் என்னிடம் உனக்குத் தேவை
நீர் என்னிடம் உனக்குத் தேவை

யாழக அவன் தானே!

முடியவனே, (நீ உமக்குத் தேவை
செட்டுப் பெருவதற்கு

தேன் போன்ற இனிய பாட்டினுளை (அழகிசுற்ற) சீறி யாழ்ப்பாணனே!

வாவியில் வாழ்சிற்ற ஆமை இருப்புதனால் செய்யப்பட்ட அம்புதலில் கோர்க்கப் பட்டதைப்போன்ற தர்சிய கோலினால் பிச்சுசுப்பிட்ட-அழகிய தெளிவான பீலிக் கால் ஏனையினையுடைய உருக்கை "இசையினில் இன்பம் கட்டு இந்த இடத்தில் சந்தி யுள்வாழ்சி செல்ச!" எனக்கறி நீ என்னிடம் உனக்குத் தேவையானவை யல்லாம் தேட்சிறாய், முடியவனே! நீ உனக்குத் தேவையானவற்றைக் செட்டுப் படுவதற்கு-அழகிய கந்தலையுடைய உன்னைப் பொருந்தியவளான இன்னகைதன் னிழ்விக்கல் உனது மனைவியோடு மெல்ல மெல்ல நடந்த சென்ற வளக்கன் பிக்க ருமைக்கீறிய சோழநாடுதனை உடையவளான வேந்தன் சின்னிவளவல் தனிக் குப்புசுழை நீர் களை உள்வாழ்சிலே இருக்கி-வாழ்ச்சி ஆற்ற நீ செல்வாயானால், யுத்தியிருந்த உனக்குப் போலமான சோறும் கண்ணீரும் கிடைக்கும். அன்றியும் பெரும் செல்வங்களையும் பெற்றவன் ஆவீர்.

கை என்ரும் மாதக்கை பனிநீரில் துளிர்ந்த தளம்போல கொள்ளக் காளாக் குறைவுபடாத சோற்ற உளவை உடையது அவனை பெருமை பொருந்திய டு. அருப்பில் எரிசின்ற நெருப்பே அல்லாது போரில் பகைவரால் எரிசின்ற ருப்பினை அறியாதது அது.

ஆசகால்சுளுடைய வஞ்சுகள் கூட நறியமமம் தனைவிரும்பி- சிங்கம்அத் தல்இன்றி-ஆம்பல் மலர்சுனைமேலே அமர்ந்திருந்த தகர்ந்தல் தேனை உண்ணும்.

விறகு வெட்டக் காட்டுக்கைச் சென்ற ஒரு மகன்து எதிர்பராமல் தான்சுடைத்தல் போல் தற்செயலாக சிடைப்பது அல்ல அவனை கொடை.

அவன் தரும் கைப்பொருளை நீ பெற்றால் பாணாசிய உனது சிறிய கணில் என்மும் பாலிரிப்புக்கள் மனக்கூழ்.

நீர் வேடி எதனையும் நினைக்க வேண்டாம். நம்பிக்கையோடு செல்லும். வாழ்க அவன் புசும்!

தேன் போன்ற இனிய பாட்டினுளை (அழகிசுற்ற)

சீறியாழப் பாணனே,
வாவியில் வாழ்சிற்ற ஆமை

இருப்பு(தனால் செய்யப்பட்ட) அம்பு
கோர்க்கப்பட்டதைப் போன்ற
தர்சிய கோலினால் பிச்சுசுப்பிட்ட
(அழகிய) தெளிவான பீலிக் கால்
யுடைய) உருக்கை (இசையினில்)

இன்பம் கட்டு இந்த இடத்தில் சந்தி
யுள்வாழ்சி செல்ச! எனக்கறி நீ
(நீர் என்னிடம் உனக்குத் தேவை
(எல்லாம்) தேட்சிறாய் (உனக்குத்

யானவை அனைத்தையும்) யாழக
முடியவனே, (நீ உமக்குத் தேவை
செட்டுப் பெருவதற்கு

(அழகிய) கந்தலையுடைய உன்னைப்
பொருந்தியவளான இன்னகைதன்
னிழ்விக்கல் உனது மனைவியோடு

மெல்ல மெல்ல (நடந்தல்) சென்ற
வளக்கன் பிக்க ருமைக்கீறிய சோழ
(தனை உடையவளான) வேந்தன்
சின்னி வளவல் (தனிக்

நற்புசுழை (நீ களை) உள்வாழ்சிலே
(வாழ்ச்சி ஆற்ற நீ)
செல்வாயானால்

(அவன்) தரும் கைப்பொருளை நீ
பெற்றால் பாணாசிய உனது சிறிய
கணில் என்மும் பாலிரிப்புக்கள்
மனக்கூழ்.

(நீர்) வேடி எதனையும் நினைக்க
வேண்டாம். நம்பிக்கையோடு செல்லும்.
வாழ்க அவன் புசும்!

அது ஏறும் மாதக்கை
(பனிநீரில்) துளிர்ந்த தளம்போல
கொள்ளக் கொள்ளக்
சுறைபடாக் கழுடை
வியககர்

அருத் அல்லல
சுருத் அறியாதல்

அகாந் பறவை
நாந்ந நாட்டிதல்

புதுப்பொருள்

சுயம்: எனம், காழ்: இரும்பினால் செய்த அம்பு, தகைக்க: பிளிக்கப்படுதல், திணை: உடுக்கை திணை, தனிதல்: இளைப்பாற்தல், அடுக்கி: அடுப்பில் எரித்தல், நெருப்பு, சுருதி: பகைவர் போரின்போது ஊர்க்குக் கைக்கும் நெருப்பு, இரும்புத்தாது: சோலை-தனிதல், இசை: புசுழ், நாற்றம்: மலம், வெள்ளுதல்: அஞ்சுதல், குங்குர்: மேலே, கைவன்: கைப்பொருள், ஒதி: கந்தல், ஒண்ணுதல்: பொருத்ததல், விற்ற ஒய் மாக்கள்: விற்ற காட்டில் திணர் வெட்டி ஊர்ச்சொருக்கும் மக்கள், தலைப்பாடு: கற்றல், சகை: தொடை.

பிறர்க்கென றயலநர்

செய்யுள்

உண்டால் அம்மில் லுகம் இத்திரர்
அழிந்தம் றயல தாயிம் இலிளஎகத்
கமியர் உண்டலம் இலரே றுணிலர்
தஞ்சலம் இலர்பிறர் அஞ்சல அஞ்சிப்
புசுழினிள் உயிரும் சொடுக்கவர் பழியெனின்
உலகுடன் பெற்றும் சொள்ளவர் அயர்லிவர்
அன்ன மாட்சி அனைய ராசித்
தமக்கென றயலா நோக்கார்
பிறர்க்கென றயலநர் உக்கம யானே.

கொள்ளு-கட்டல்

உண்டால் அம்மில் லுகம்
இத்திரர்
அழிந்தம் றயல தாயிம்
இலிள எனத்
தமியர் உண்டலம்
இலரே
ருணிலர்
பிறர் அஞ்சல அஞ்சிப்
தஞ்சலம் இலர்
புசுழினிள் உயிரும் சொடுக்கவர்
பழியெனின்
உலகுடன் பெற்றும் சொள்ளவர்
அயர்லிவர்

பாடியது: இளம்பெருவழி.
பொழுவியல் திணை: பொருள்மொழிக்காஞ்சி
உக்கக் கூடியதாக இவ்வுலகத்தில்
இத்திரர் (உண்ணுதற்கரிய)
அழிந்த மே சிலடப்பதாயிம்
(அங்கமக்கு) இலியல எனக் (கழிந்தம்)
(அகைத்) தாமே தனித்தண்ணுதற்கு
(விருப்பு) இல்லாதவராகவே (இருப்பர்
அவர்கள் எவரோரும்) திணம் கொள்ள
பிறர் அஞ்சலதற்கு (தாலும்) அஞ்சி
கொட்டு வானாது)
சோம்பி (இருப்பவராகவும்) இரார்.
புகழ் என்றால் (அவர்கள்) உயிரையுயி
பர்.
பழி என்றால்
உலகம் றுருவதமே பெருவதாயிம் (எ
சொள்ளவும் மாட்டார்கள்)
(இவர்கள் எப்போதும்) அயர்வு (மக
இல்லாதவர்கள்.

அன்ன மாட்சி
அனைய ராசித்
தமக்கென றயலா நோக்கார்
பிறர்க்கென றயலநர்
உக்கம யானே

புதுப்பொருள்

உக்கக் கூடியதாக இந்த உலகத்தில் இத்திரர் உப்பதற்கு அழி
மே சிலடப்பதாயிம், அது தமக்கக் கிணும் இலியல எனக்கெனும் அகைத்தாமே
தனித்த உண்ணுதற்கு விருப்பு இல்லாதவராகவே இருப்பர். அவர்கள் எவரோரும்
திணம் கொள்ளார். பிறர் அஞ்சலதற்குத் தாலும் அஞ்சி இகைக் கொட்டு வானா
சோம்பி இருப்பவராகவும் இரார்.

புகழ் என்றால் இவர்கள் தமது உயிரையும் கொடுப்பர். பழிகள்
மக்கடியது என்றால் தமக்கக் இந்த உலகம் றுருவதமே சிலடக்கக்கூடியதாக
இருந்தாலும் ஏற்க்கொள்ளமாட்டார்கள். இவர்கள் எப்போதும் அயர்வு-மக
எனர்க்கி இல்லாதவர்களாய் இருப்பர்.

அக்ககைய மகிமைக்கு உட்பட்டவராசி வாழ்பவர்கள் தான்-தமக்
கென எவ்வுமே செய்யாது பிறர்க்கென உழைப்பர். தவ்வாடு உழைக்கும்
உக்கமயான அவர்களது இயல்புக்கிணமகனே அன்னவர்கள் தஞ்சிக்கத் காரணக்
னாக அமையும்.

புதுப்பொருள்

இத்திரர்: தேவர் தலைவர், றுணில்: திணம்-வெட்டிதல், அஞ்சல்: சோம்பல்,
அயர்வு: தளர்வு, மாட்சி: மகிமை.

றுணிலையும் புர்க்கியோர்

செய்யுள்

இளையோர் குடார் வளையோர் கொய்யார்
நல்லாழ் மருப்பின் மெல்ல வாங்கிப்
பாணன் குடாச் பாடினி அலியார்
ஆன்ம தோற்ற சூடவர்க் கடந்த
வல்வேற் சாக்கல் மாய்ந்த பிற்றை
றுணிலையும் புர்க்கியோர் ஒல்லையர் காட்டே?

பாடியது: குடவாயில் நல்லாதனார்
(ஒல்லையர் சிறுதான் எக்பாணின்
மகன் பெருஞ்சாத்தகன் என்பவன்
பற்றி)
பொழுவியல் திணை: கையல திணை.

சொல்லு கட்டல்

ஒல்லையர் நாட்டே
ஒளையோர் குடார்

வளையோர் கொய்யார்

நய்யாய் மருப்பிள்
மெல்ல லாந்திப்
பாளாய் குடாய்
பாடிய அய்யாய்
ஆலம சோத்த
கூடவர் கடந்த
வல்வேற் சாதல்

மாய்த்த பிண்டை

மூலமையும் பூக்கியோ

கருத்துரை

சொடையால்மையும் தாளால்மையும் மிக்க-தளை வீராசம்மைய
ப்பருத்தி எதிரிகளான வீரர்களை எதிர்த்து கொன்ற வலிமை பொருத்தி
வையுடைய பெருஞ்சாத்தித் திறந்தபட்ட பிறகு- தளால் ஏற்பட்ட தாக்க
உயரத்தினால் இளமைப்பருவத்தி லீரர்கள் எவருமே மூலமல மலர்சுளை
கில் மாலையாகச் சூவலில்லை. இளமைப்பருவத்தி மகனீர் தாமும் அம்மலர்
பறித்த சூவலில்லை. நல்ல களை யாழிள் கோட்டினை மெல்ல வளைத்தி
டிருசுக்கப் பாளைய் கூட அவற்றை சூவலில்லை-பாடினிதாட்டு அவற்றைப்
பறித்தச் சூவலில்லை. அப்படி இருக்க மூலமல செய்யே! இந்த ஒல்லையர்
நாட்டினி லுக் காதல் நீ பூக்கியுக்கிடாயே?

பதப்பொருள்

ஒளையோர்: இளம் வீரர், வளையோர்: வளையல்அளித்த மகனீர், சொ
பறித்தல், மருப்பு: யாழிக்கோடு, பாளாய்: பாடும் மலத்தினிள், பாடி
பவளி, வல்வேல்: வலிமை மிக்க வேல், மாய்த்த: இறந்த.

நகுற்னை

ஆசிரியப் பா எட்டம் பெயர்பெற்ற செய்யுள்கள் நாடாற்றி ஒரு பாக்க
களைக்கொண்டு நற்றினை அமைத்தள்ளை.

அசு ஒழுக்கக் களை நஞ்சு விளக்கவாக இதன் பாடல்கள் அமைத்
தள்ளை. எனரும் உரைவியறாத அகத்தில் நிகழ்வுகளுக்கு தெளிந்த வடிவம் சொ
தக்கும் தன்மையும், தனிமையும், எழும்வாய்ந்தவையாக பாக்கள் இருக்கின்றன.

நெய்தல், மூலமல, மருகம், குறித்தி, பாலை ஆசிய ஐந்தி திளைகளினதில்
நெய்தல், இருக்கல், ஊடல், புளர்சல், பிரிசல் எட்டம் அசு ஒழுக்கக் களை இதன்
பாக்கள் நஞ்சு விளக்கவகோடு இளைந்தி திளைகளின் றியல்புக்கன்மையும் அவ
பட்டக்குகின்றன.

ஒன்பது அடிகள் மூலம் பரிபெரு அடிகள் வரை இசைப்பாக்கள் உடையது
நெய்தல் திளைபற்றி தூற்றி ஒரு பாக்களும், மூலமலத் திளைபற்றி இருபத்தொக்
பது பாக்களும், மருகத்திளை பற்றி றுப்பத்திரெட்டு பாக்களும், குறித்தித் திளை
பற்றி தூற்றி றுப்பத்திரெட்டு பாக்களும், பாலைத்திளைபற்றி தூற்றி ஆள்பாக்க
ளும் இடில் உட்கு. இவற்றை தூற்றி எழுபத்தைந்து புலவர்கள் பாடியிருக்கி
றனர். இவ் சங்க காலத்தை அடுத்தி கொடுப்பட்டது. தொகுக்கவர் பெயர்
பிரமமாக இல்லை.

போதவித்த புண்ண

சுலைவன் வந்த திற்றலைக்கட்ட தோழி அவன் உள்எக்கிலே "சுலைவி
ய மனந்தி கொள்ள வேண்டும்" என்று என்ருத்தை அவரை ஊட்டசுலைவிக்க
சால்பவன் போல் அவர்க்குக் கேட்டமாய் கூறல்.

மமயற விளங்கிய மனிதிற விசும்பின்
சுசுதொழு மரபின் எழுமீன் போலப்
பெருக்கடற் பரப்பினை இரு புறந் தோயச்
சிவ்வென் காக்கை பலவுடல் ஓரும்
தறைபுலம் புடைத்தே தோழி: பங்கும்
உள்தூர் ஊர்க்குக் கருவுடைத் தனை
பெரும்போது அவித்திசு கருந்தாளி புண்ணக்
காலைநி சொக்கல் கந்த
காசல் நம்மொடு நீக்கா மாறே

பாடியது: இள நாயகனார்
திணை: நெய்தல்-வரைவு சடாவுகல்

கொட்டு-கட்டல்

கோழி: பட்டம்
உள்ளூர் ஊரீடு
கருவுடைத் தன்
பெரும்போல அழிந்த
கூர்ந்தாள் புக்கை

காவலக் கொடுக்க

கந்த
காலை நம்பொரு

தீக்கா மாறே
மையர் விக்கிய
மாயிடு விக்கிய

கைகொடு மாட்டி

எழுதிப் போல

கேடுவர் காக்கை
பலவுடை ஊடு
பெருக்கடி பரப்பி
குருப்புறத் தோபு
தொழுவம் புடக்கி

கருத்துரை

கந்த கோழி: இதற்கு முன்னேயும் உள்ளூர் வாழுகின்ற எருவி
முட்டையை உடைக்காதி போல பெரிதான அரும்புகள் அலர்ந்தனின கருமை
அடிமைய உடைய புக்கை மரக்களைக்கொட்ட அழகிய கோடுவதில் நம்
நிலத்தவரைத் தமக்கள் தந்த காலைநாடி நமது உள்ளத்தில் உள்ளே நின்ற
தீக்கி மறையாத (குருப்புகைத் தீ) காப்பாயாக!

தந்த ஒரு மாகல் மரக்களும் அறிவு விளக்கிய நீலமலியினது
ஒத்த வாகத்தின் கந்த கோழி, உலகினரால் கைகப்பிட்டு தொழப்புகின்ற
உடையதாக எழுதிப் மட்டிலும் எந்த சப்த ரீதிகளின் மட்டிலும் போல-
மாற அழகிய சிறிய வெள் காக்கைகள் பலவும் கத்தும் இறையுடன் கூடி
கடல் பரப்பில் கட்டுகை கந்த கருகிய மூலசப்புறம் தோன்ற மாட்டி அக்கடல்
யில் நிறைந்த தீக்கி கைக்கிட்டு நிராடி மசிறும்.

புதுப்பொருள்

கரு: முட்டைக்கரு, கை: கற்றம்-கருமை, எழுதி: சப்த ரீதிகள் மட்டிலும்
குருப்புறம்: மூலசப்புறம், போல: அரும்பு, கொடுக்க: நெய்தல் நிலக் கலை
விக்கிய: வாகை, புடக்கி: தீராடி.

கோழி, முன்னேயும்

(உள்)ஊர்க் கருவியினது
முட்டையை உடைக்காதி போல
பெரிதான அரும்புகள் அலர்ந்தனின
கருமையான அடி (கலைஉடைய) புக்கை
(மரக்களைக் கொட்ட)
அழகிய கோலை தன் (நம்) நெய்தல்
நிலக் கலைவன்
(நமக்குத்) தந்த
காலநாடி நம் உள்ளத்தில் உள்ளே
நம்
தீக்கி மறையாத (குருப்புகைத் தீ) கா
மாசு அறிவு விளக்கிய
(நீல) மலியின் நிறக்கை (ஒத்த) வாக
கை (கோழி உலகினரால்)
கை (கப்பிட்டு) தொழப்புகின்ற மரப்
புடையதாக

(எழுதிப் மட்டிலும்) எந்த சப்த ரீதிகளின்
மட்டிலும் போல (கோழி) மா
சிறிய வெள் காக்கைகள் (பலவும்)
(கத்தும்) இறையுடன் கூடி
பெரிய கடல் பரப்பில் (கட்டுகை)
(கந்த கருகிய) மூலசப்புறம் தோன்ற
(அக்கடல்) கைக்கிட்டு நிராடி மசிறும்.
தீராடி (மசிறும்)

கந்த கோழி: இதற்கு முன்னேயும் உள்ளூர் வாழுகின்ற எருவி
முட்டையை உடைக்காதி போல பெரிதான அரும்புகள் அலர்ந்தனின கருமை
அடிமைய உடைய புக்கை மரக்களைக்கொட்ட அழகிய கோடுவதில் நம்
நிலத்தவரைத் தமக்கள் தந்த காலைநாடி நமது உள்ளத்தில் உள்ளே நின்ற
தீக்கி மறையாத (குருப்புகைத் தீ) காப்பாயாக!

தந்த ஒரு மாகல் மரக்களும் அறிவு விளக்கிய நீலமலியினது
ஒத்த வாகத்தின் கந்த கோழி, உலகினரால் கைகப்பிட்டு தொழப்புகின்ற
உடையதாக எழுதிப் மட்டிலும் எந்த சப்த ரீதிகளின் மட்டிலும் போல-
மாற அழகிய சிறிய வெள் காக்கைகள் பலவும் கத்தும் இறையுடன் கூடி
கடல் பரப்பில் கட்டுகை கந்த கருகிய மூலசப்புறம் தோன்ற மாட்டி அக்கடல்
யில் நிறைந்த தீக்கி கைக்கிட்டு நிராடி மசிறும்.

புதுப்பொருள்

கரு: முட்டைக்கரு, கை: கற்றம்-கருமை, எழுதி: சப்த ரீதிகள் மட்டிலும்
குருப்புறம்: மூலசப்புறம், போல: அரும்பு, கொடுக்க: நெய்தல் நிலக் கலை
விக்கிய: வாகை, புடக்கி: தீராடி.

வேர்க்கிளார் மாடித்த அந்தளிர்

"இன்ன சாலத்தில் வருவேன்" எனப் பிரிந்த சென்ற கலைவன் உரிய
சாலத்தில் வராது என்று மனநிலையில் தள்ளினே கலைவி வருத்திக் கலைவி.

உய்யுள்

அருந்தியார் உழக்கலின் உன்மை சாங்கு எனப்
பெரும்பிரி திண்டலின் இலேறும் அல்லேன்;
கரைபொரு திழிசரும் காங்காற் நிகுகரை
வேர்க்கிளார் மாடித்த அந்தளிர் போல
நடுக்கல் கிளா நெஞ்சமொரு, இரும்ப
யாக்கினை காங்கலென் மற்றே! ஒங்கு செலல்
சுரும்பகட்டு யானை நெருமாள் அத்தி
நர நெஞ்சமொரு இசைசேர் விளக்கக்
தேர்வீச இருக்கை போல
மாரி ிரீடு மாற்றற்றால் மறையே.

பாடியது: ஓனவையார்
தின: முல்லை-அய்யாவுயிர்த்தல்.

கொட்டு-கட்டல்

கந்த செலல்
சுரும்பகட்டு யானை
நெருமாள்
அத்தி
நர நெஞ்சமொரு
இசை சேர் விளக்கக்

கந்த கோழி

கந்த கோழி: இதற்கு முன்னேயும் உள்ளூர் வாழுகின்ற எருவி
முட்டையை உடைக்காதி போல பெரிதான அரும்புகள் அலர்ந்தனின கருமை
அடிமைய உடைய புக்கை மரக்களைக்கொட்ட அழகிய கோடுவதில் நம்
நிலத்தவரைத் தமக்கள் தந்த காலைநாடி நமது உள்ளத்தில் உள்ளே நின்ற
தீக்கி மறையாத (குருப்புகைத் தீ) காப்பாயாக!

தந்த ஒரு மாகல் மரக்களும் அறிவு விளக்கிய நீலமலியினது
ஒத்த வாகத்தின் கந்த கோழி, உலகினரால் கைகப்பிட்டு தொழப்புகின்ற
உடையதாக எழுதிப் மட்டிலும் எந்த சப்த ரீதிகளின் மட்டிலும் போல-
மாற அழகிய சிறிய வெள் காக்கைகள் பலவும் கத்தும் இறையுடன் கூடி
கடல் பரப்பில் கட்டுகை கந்த கருகிய மூலசப்புறம் தோன்ற மாட்டி அக்கடல்
யில் நிறைந்த தீக்கி கைக்கிட்டு நிராடி மசிறும்.

புதுப்பொருள்

கரு: முட்டைக்கரு, கை: கற்றம்-கருமை, எழுதி: சப்த ரீதிகள் மட்டிலும்
குருப்புறம்: மூலசப்புறம், போல: அரும்பு, கொடுக்க: நெய்தல் நிலக் கலை
விக்கிய: வாகை, புடக்கி: தீராடி.

(கலை) திழிந்த (நடந்த) செல்லம்
வேகமிக களிந்த யானை (பாடயினையும்)
(வினாசின்ற) கிணைப்படை (கனையும் உடைய
வன்)
(நெருமாள்) அத்தி என்பவன்.
(அவன்) களிந்த கருகை உள்ளக்கோடு
(கந்த) புக்கி நெரும் (கொலைக்கரும் பரங்கு)
விளக்குமாய்.
(கந்த) கோழினைப் (பரிசாகக்) கருவகைக்
(கந்த) அமர்த்திருக்கம் அனை பரிசுத்
இருக்கை போல

மறையேன் (தினத்த) இருந்த
மறையையும் பெய்க் கொட்டக்கியல்.
(காங்கலென்) அரிதான யார் (கந்த)
வருக்கலைவால்
உன்மை (யாசவே) சாவம் என (செக்கி
நாள்)
சாக்காட்டில் இறந்த அழிந்த (போகாம
யினால்) கட்டும் என திளையை உளர்க்க
வில்லையெனில்)
(அளிப்பால் அன்பு) இல்லாகவரும்
(நாள்) அல்லேன்.
கரை (கலை) பொருத்தி நீர் ஒருகின்ற
காட்டாற்றின் இடக்கை (இடக்கையின)

வேர்க்கிளிர்

மாஅகீழ் அந்தளிர் போல

நடுங்கல் ஆனா

நெஞ்சமொடு ஓடும்பை

யாங்கனந் தாங்குவன் மற்றே!

வேர்களுவல்லாம் வெளிப்பட்டு (தோன்றும்)

மாமரக்கின் அழகான தளிர்கள் போல

நடுங்குதல் நீங்காத (நடுங்கும்)

நெஞ்சத்தோடு இத்துன்பத்தையும்

நான் எவ்வாறு தாங்குவனோ! (தாங்குகேள்)

கருத்துரை

தலை நிமிர்ந்து நடந்து செல்லும் வேகமிக்க களிற்று யானைப் படை யினையும், சூறையப் படையினையும் உடையவன் நெடுமான் அகீசி என்பவன்.

அவன் களிர்ந்த உள்ளத்தோடு தனது புசும் நெடுந்தொலைக்கும் பரந்த விளங்குமான தனது தேர்களைப் பரிசாகத் தருவது குறித்து மாமரக்கின் அழகும் அவனை பரிசில் இருக்கை போல் மழை மேகமானது நிலைக்கிருந்து மழையினைப் பெய்தத் தொடர்ச்சியது.

தாங்குவதற்கு அரிதான தயரத்தின் வருத்தலால் உன்மையாகவே செத்தவிடுவோம் எனச் செத்தப்போய் நான் சாக்காட்டில் இருந்து ஒழிந்து போகாமையினால் இன்புறும் எனது நிலையை நான் உளர்க்கவில்லை எனில் அவர் பால் நான் அன்புடில்லாதவனே ஆவன்.

கரைதளைப் பொருத்தீரர் ஒருசின்ற காட்டாற்றின் ஓடுகரை ஓடத்தே யுள்ள வேர்களுவல்லாம் வெளிப்பட்டுத்தோன்றும் மாமரக்கின் அழகான தளிர்கள் போல நடுங்குதல் நீங்காத நடுங்கும் நெஞ்சத்தோடு இத்துன்பத்தையும் நான் எவ்வாறு தாங்குவனோ!

பதப்பொருள்

உழக்கல்: வருந்ததல், பெரும்பிணி: சாக்காடு, இலேகம்: இல்லாததேறும், ஓடுகரை: ஓடிநீங்குகொண்டிருக்கும்கரை, மாஅகீழ்: மாமரக்கின், ஆனா: நீங்காத, ஓடும்பை: இன்பம், ஒங்கு: நிமிர்ந்து, பசட்டுயானை: களிற்று யானை, நெடுமான்: விரையச் செல்லும் சூறைய-நெடுமான் அகீசி, தேர்வீசு: இருக்கைப் பரிசில் இருக்கை, இசை: புசும், மாறி: மழைமேகம், களிர்கல்: வெளிப்படுதல்.

தமிழ் இலக்கண - இலக்கிய கற்கை நெறிக் கல்விக்கு
தரம் கூட்டும் ஒரு
தளம்!

தொடரும் வெளியீடுகள்:

க. பொ. த. உயர்தர கலைத்துறை மாணவர்களது
பரீட்சையின் சிறந்த பெறுபேற்றிற்குப் பயனுள்ள

வினாக்களும் இலக்கிய விடைகளும்

தொகுதி - ஒன்று

சிலப்பதிகாரம் - கலிங்கத்துப்பராணி
திருக்குறள்

(வழக்குரை காதை) (காடுபாடியது) (ஒழிபுதியல்)

தொகுதி - இரண்டு

கலித்தொகை - குறுந்தொகை
புறநானூறு - நற்றிணை

(ஆகிய நூல்களின் பகுதிகள் அடங்கியது)

இலகு தமிழ் இலக்கணம்

தொகுதி - ஒன்று

ஆண்டு: 6, 7, 8, 9, 10 வகுப்பு மாணவர்களுக்கானது

தொகுதி - இரண்டு

ஆண்டு: 9, 10, 11, 12, 13 வகுப்பு மாணவர்களுக்கானது

பாடத்திட்டத்தில் அடங்கிய பகுதிகள்
சுயமாகக் கற்பதற்கும் மிகவும் சலபம்.

தேசிய கலை இலக்கிய தேனகம்
சம்மாந்துறை

நெஷனல் - சாய்ந்தமருது.